కథానిక:

గాలి మేడ

శ్రీ పి. శ్రీనివాసరావు

ఆడవాళ్లందరూ అంతే!!

డబ్బు, కులం, వర్గం లాంటి విషయాల్లో వాళ్లల్లో విభిన్నత్వ మున్నా, వొక్క విషయంలో మాత్రం ఆడవాళ్లందరూ వొకటే— తన పాపాయి నెవరైనా హేళన చేసినా, అసహ్యించుకున్నా, నిరసించినా, యే స్త్రీ సహించలేదు! తమ పిల్లలు సరిగా పెంచబడలేదనే నిందను స్త్రీలు వోర్చుకోరు. కమల కూడా అలాంటిదే! ఆవిడకు బొద్దుగా వుండే ఆరుగురు పిల్లలున్నారు. విశాలమైన బంగళా వుంది. పైగా స్థానిక స్త్రీల క్లబ్బుకు ఆమె కార్యదర్శిని. ఐనా ఆ రోజు క్లబ్బుకెళ్లకుండా, ఆ విషయంగురించి తీవ్రంగా యోచిస్తూ కూర్చుంది.

ఆ విషయం జరిగి నెల రోజులై వుంటుందేమో! పెళపెళలాడే ఎండలు కాస్తున్న రోజులవి. సాయంత్రంపూట అందరూ క్లబ్బులో టీ పార్టీ జరుపుకుంటున్నారు. సాధారణంగా ఆడవాళ్లకు ప్రియమైన ముచ్చట్లే జరుగుతున్నాయి. ఫలానా అమ్మాయి, అబ్బాయి ఉడాయించారనీ, ఫలానావారింట్లో పెళ్లి దర్జాగా జరగబోతోందనీ......హఠాత్తుగా యెవరిదో కటువైన కంఠం వినిపించింది. తమ పిల్లల మంచి చెడ్డలు మాట్లాడుకొంటున్నవాళ్లు ఆ కంఠాన్ని గమనించలేదు. ఐనప్పటికీ ఆకంఠం ఆగలేదు. పంతంగా స్థాయి హెచ్చించ సాగించింది. యిక వాళ్లు ఆ కంఠాన్ని అలక్షించడంనుంచి తప్పించుకోలేక పోయారు. శిథిల యౌవన లక్షణాలు కలిగిన వొక నడివయస్సు స్త్రీది ఆ కంఠం. కబుర్లన్నీ వొక్క పాటున ఆగిపోయినై. ఆవిడ మాట్లాడుతోంది. అందరూ వింటున్నారు మౌనంగా.

వినడం తప్ప వారికే గత్యంతరమూ లేదు. "పిల్లలగురించి మాట్లాడుతున్నారా? మీలో యెవరన్నా నా కొడుకును చూశారా? నిజంగా దేవుడిలాంటి పిల్లాడు! అబద్ధం గాదు! చైనా మనుష్యులకుమల్లే చిన్న కళ్లు, యింగ్లీషు పిల్లవాళ్ల కుండే యెర్రటి జుత్తు, యెంతో చక్కటి ముఖం...అసలు మీ రెవరూ వూహించనేలేరు వాడెంత దర్జాగా వుంటాడో! వాడి తెలివితేటలు చూస్తే మీ గుండెలు చప్పగా ఆగిపోతాయి. పెద్దవాళ్లుకూడ వొకో సమయంలో అంత గంభీరంగా వుండలేరు. అబ్బ! వాడి నవ్వు ముఖ్యంగా చూడాలి. సర్వం గ్రహించిన వాడిలాగే నవ్వుతాడు. యిక మాటలు వింటే వాస్తవంగా మనకు మతి పోతుంది. అంత దివ్యంగా వుంటాయి వాడి ముద్దు పలుకులు...!"

ఆవిడ అనర్గళంగా మాట్లాడేస్తోంది...ఆమె ధోరణీ, మాట్లాడేప్పుడు ఆమె కళ్లల్లోని అదో విధమైన మెరుపు, టీపార్టీకి వచ్చిన ఆడవాళ్లనందరినీ గారడీ లాగా, వొక "సస్పెన్స్" సినీమాలాగా, మంత్రముగ్ధుల్ని చేసేసింది. ఆవిడ వాక్యాలు యెంతో ఆవేశపూరితంగా వున్నయ్ ...కొన్నికొన్ని పదాల్ని పట్టి పట్టి పలకడం, చేతులు యెగరవేయడం, మొదలైన హంగామా ఆమెకు తక్కువలేదు.

"యెన్నడూ దెబ్బలాడి యెరగడు. తన నెవరైనా కవ్వించినా శాంతంగా వుంటాడు. యెవరన్నా కొడితే నా దగ్గర కొస్తాడు వెంటనే! 'నువ్వెందుకు దెబ్బలాడలేదూ? దురాక్రమణకు లొంగకూడదు!' అని నే నంటే వెంటనే జవాబిస్తాడు 'మన మెందుకని దెబ్బలాడాలీ? అంతకంటె తెలివితక్కువ పని లేదు.' అంటాడు. బుద్ధుడు, గాంధీజీలా మాట్లాడుతుంటే నేనే దిగ్భ్రమ చెందేదాన్ని. అయితే వాడు పిరికివాడనుకుంటా రేమో?...వుహుఁ...బలం గల పిలవాడెవడన్నా, వూపిరిలేని పిల్లవాడిని హింసిస్తుంటే వెంటనే బలహీనుడికోసం దెబ్బలాటకు దిగి, బలవంతుడికి శాస్తి చెప్పేవరకూ శాంతించడు...మళ్లీ వీడు చూస్తే వొట్టి బొమ్మకలే!...గొప్ప పురుషులకు మల్లే మా వాడు తన వేషం, ఆహారం విషయాల్లో అంత శ్రద్ధ కనపర్చడు...తన చొక్కా చిరిగి వుండనీ, జుత్తు రేగి వుండనీ, వాడి కావిషయమే పట్టదు— తనేం తింటున్నాడోకూడా వాడు గమనించడు ...వొకో సారి భోజనం చేయడం మర్చిపోయి రోజుల తరబడి అలాగే వుంటాడు! అల్లరి అన్నమాటే లేదు...వాడి మాటల్లో యెంత వివేకం వుంటుం దనుకున్నారు? - అంత గ్రహింపు, ఆ నెమ్మది, దేవతల పిల్లలకే కద్దు! అంత అపురూపమైన కుర్రాడు!..."

ధారా ప్రవాహంగా ఆమె మాట్లాడేస్తోంది... కిక్కురు మనకుండా అందరూ వింటున్నారు. తర్వాత తర్వాత ఆ ప్రసంగం అర్థంలేనిదిగా తోచినా, వింటున్నంతసేపూ యెంతో ఆనందకరంగా, ముగ్ధంగా తోచింది వాళ్లకు... ఆప్రసంగం అయిపోతూనే ఆ "అపురూపమైన కుర్రాడి" తల్లివిషయం యింకా తెలుసుకోవాలని వొకళ్లకు మించిన కుతూహలం వొకళ్లకు కలిగింది. ఆవిడ క్లబ్బుకి రావడం యిదే మొదటి పర్యాయం. ఆవిడపేరు శశి అనితప్ప ఆమెగురించి యితర వివరాలెవ్వరికీ తెలియవు. ఆ "దేవతల పిల్లవాడిని" గురించి యింకా తెలుసుకోవాలనే వారి కుతూహలం. అందుకని వాళ్లందరు అడిగేరు-యేమేమో చెప్పింది ఆమె అన్నిని. అడుగుతున్నారు, ఆమె చెబుతున్నది... చీకటిపడింది యింతలోగా. వొక వేపుచింత, మరోవేపు అసూయా పొగివస్తుంటే, అందరూ యిళ్లదారిబట్టారు... అయితే ఆమె మళ్ల రేపు రావాలని ఆహ్వానించడం మరిచిపోలేదు వాళ్లు!

యింటికి వస్తూ కమల ఆ అబ్బాయిగురించే ఆలోచిస్తోంది. యిలాంటి అపురూపమైన పిల్లలు యెలా పుడ్తారు?... తన పిల్లలు! వొట్టి మొద్దు వెధవలు... యెప్పుడూ అల్లరి, కీచులాట... తన ప్రాణాలు తోడేస్తుంటారు అస్తమానం! అయ్యో దేవుడా! యేంపిల్లలో! తనభర్త బాగా సంపాదిస్తున్నాడు గనక పిల్లలకు ప్రత్యేకంగా వో వేస్టరు... చదువుకొనడం.యూరోపియన్ మిషనరీస్కూల్లో... అయితే యేం! వాళ్ల అవతారాలు వాళ్లచేష్టలు... వొట్టి రాక్షసి పిల్లలు... ఛీ!... యిలాంటి దరిద్రులకు తల్లి అవడం తన దౌర్భాగ్యం... ఔను! తనని తప్ప యింకెవర్ని అసహ్యించుకోగలదూ?...

* * *

కమల యిల్లు జేరుకుని మెట్లెక్కుతున్నదో లేదో, కీచులాడుకుంటున్న పిల్లల కేకల్తో చెవులు గింగురుమన్నయ్. యింట్లో పనివాళ్లెవరూ లేరు. యిల్లంతా పిల్లల రాజ్యంగా వుంది. యింట్లో భర్తకూడా లేడు. ఆమెను చూస్తూనే అందరూ ఆమెను ముట్టడించారు. 'బొమ్మలు కావాలని వొకరు, తనని రెండోవాడు గిల్లేడని వొకడు, యేడుస్తో యింకొకడు ... కమలకు పిచ్చెత్తినట్టయింది. యేం మాయదారి పిల్లలురా భగవాన్! అని నిట్టూర్చింది—సామానులన్నీ చిందరవందరగా పడివున్నాయి. గాజు సామానులన్నీ ముక్కలుగా విరిగి చెల్లాచెదరుగా పడివున్నాయి. కమల భరించలేక పోయింది. అందరికీ చురకలు తగిలించి విసుగుతో సోఫాలో కూలబడింది. తిట్టినా, కొట్టినా తనపిల్లలు మారరని తనకు తెలుసు! ఐనా ఏం చేయగలదూ? యీ మూకనంతా యెవరికైనా యిచ్చేసి, శశి కున్న పిల్లవాడి నెక్కడైనా సంపాదిస్తే!...అల్లరిచేయకండా, చెప్పిన మాటలు వింటూ, ముద్దుమురిపెం తీర్చేవాడు లభిస్తే!... వో...! శశి కంటె తను యింకా దర్పంతో కబుర్లు చెప్పవచ్చు!...

* * *

ఆడవాళ్లలో వో విచిత్రలక్షణ ముంది... తమ యిరుగు పొరుగు వాళ్ల విషయాలు తెలియనివంటూ వుండవుగదా వాళ్లకు!... కమలపిల్లలు వొట్టి మొద్దు స్వరూపులనీ, పంతలనీ, నోటికేది వస్తే అది అనేసేవాళ్లనీ, ఆవీథిలోనివాళ్లందరకూ తెలుసు. అందుకని కమల యెంతో కృంగిపోయేది సిగ్గుతో... మథనపడేది లోలోన... అయినా యితరపిల్లలుగూడా తన పిల్లలాగే అల్లరి వదవలే గదా అని తృప్తిపడేది...ఆవీథిలో ఆమె కున్నంత సంతానం యెవరికీ లేదు. పైగా తక్కిన పిల్లలకంటె తనపిల్లలు మెరుగు గాకున్నా, అంతకంటే మరీ అన్యాయంగా లేరుగా!... కానీ...యీ శశి యెక్కడ దాపరించిందో తన అపురూపమైన బిడ్డడితో! ... అక్కడే వచ్చింది చిక్కు!

* * *

రెండోరోజు క్లబ్బుకి కాస్త ఆలిస్యంగా వెళ్లింది. మళ్లీ యథాప్రకారం శశి కుర్రవాడి గురించిన స్తోత్రపాఠాలు అందరూ శ్రద్ధగా వింటున్నారు.

..."నాభర్త చనిపోయినా యిప్పుడు నా కంత దిగులుగా లేదు... యెందుకంటే నాకొడుకు త్వరగా పెద్దవాడై నా కష్టాలు తీరుస్తాడు తప్పక! పేరు ప్రఖ్యాతులు గడించి తీర్తాడు... అప్పుడు అలాంటి కొడుకును కలిగిన ఘనత నాకే తప్ప యింకెవరి కొస్తుంది? అసలు యింతెందుకు? వాడికి వాడే సాటి... వాడితో పోల్చదగ్గవాళ్లెవరూ నాకు కనిపించలేదు..."

తన కొడుకు భవిష్యత్తు గూర్చి ఆవిడ జోస్యం చెబుతోంది...చేతులు యెగర వేస్తూ,కనుబొమ్మలు యెగర వేస్తూ, ఆ భవిష్యత్తు స్వరూపం వివరించడంలో వొక ప్రత్యేకత లేకపోలేదు.

శశి ప్రసంగం ఆగలేదు. వినేవాళ్ల ఆసక్తి తగ్గలేదు.

"...ప్రపంచమంతా నా కొడుకుని గురించి గర్వించే దినం రాకపోదు. నాకు తెలుసు వాడు మంచి ఖ్యాతి గడిస్తాడని... సందేహం లేదు. ఆ బిడ్డముఖం చూస్తునే ఆ విషయం చెప్పెయ్యొచ్చు."

ఆమె యథార్థమే చెబుతోందని ఆక్షణాన వాళ్లు నమ్మారు... తమ మనస్సుల్లో ఆ కుర్రవాడు పెద్దవాడై, కీర్తిగడించి, అందరిమన్ననకు పాత్రుడవుతున్న దృశ్యం చిత్రించుకున్నారు. ఆ కుర్రవాడు జన్మించిన ఘడియ చాల గొప్పదని శశి చెబుతుంటే కాదని యెవరూ ...

కమల మాత్రం ఆ ప్రసంగం, ఆ ... సహించలేకపోయింది. తన బిడ్డలేగాక గూడ అవమానించబడుతున్నట్టు ... తోచింది. ఐతే శశిలాగా తను వొక అపురూపమైన బాలుడి తల్లి కాలేదనేనా ఆ ... కమల మండిపోయే హృదయంతో ... చర వెళ్లి పోతుంటే గమనించినవారట్టే ... ఆ సమయంలో...

మెట్లెక్కుతుంటే యథాప్రకారం ... పిల్లల కేకలు, పెడబొబ్బలు... ఛప్! ... వొక్కసారి గంగలో పారవేస్తే పీడ వద... దనుకునేంతటి కోపం వచ్చింది కమల... వాళ్లతోబాటు ఆ శశినిగూడా గంగ... నెడితే బాగుణ్ణు—! మనస్థిమితం చెదిరిన అవస్థలో కమల ఆలోచన అలాగే వెళ్ల... జేస్తుంది?... తన హృదయం తన లో... బాటులో లేదు... రాత్రింబగళ్లు ఆ "... బాలుడి" గురించే ఆమె ఆలోచన... వా... పెరగడం, పెద్దవాడై పేరు ప్రఖ్యాత... గడించడం... అదే యోచన!...రోజులు గ... కొద్దీ ఆ వీథిలోని వాళ్లంతా ఆ కుర్ర... గురించే వింతగా చెప్పుకుంటున్నట్టు, తన... వాళ్లను గూర్చి అసహ్యించుకుంటున్నట్టు, ... తెలుసుకున్నది. యెక్కడ నుంచి ... గాని ఆ విచిత్రపు పిల్లవాడు క్లబ్బు... జీవితాల్లో యెంతో మార్పు తీసు... యిప్పుడు ప్రతి రోజు శశి తప్పక హా... గావలసిందే! తన ముద్దుల కొడుకు చరి... రంగులు తీర్చి దిద్ది ఆమె చెప్పడం, మిగత... ళ్లందరూ విని మైమరవడం... యిదీ వర... యిదంతా చూస్తున్న కమల హృదయ... మెల్లి మెల్లిగా కార్చిచ్చు రగుల్కొని సాగి... లోలోన శపిస్తోంది వరస బెట్టి అందరినీ...

ఈ శశి రాకపూర్వం యెన్నడూ ఈ గొ... లేదు.తనేమో,తన పిల్లలేమో,... యెన్నడూ ... తుంటరిపనుల్ని అసహ్యించుకునేది కా... తన వాత్సల్యంకొద్దీ, అవన్నీ లెక్కచే... గాదు ... యిప్పుడు వాళ్లని కఠోరంగా ... డించుతున్నది... పిల్లలు బెదిరి ఆమెదగ్గ... రావడం మానేశారు. అయినప్పటికీ వా... రసలో మార్పుమటుకు నాస్తి... పైపెచ్చు ... పటికంటె యిప్పుడు తుంటరితనం ... వైంది వాళ్లల్లో...

వొకరోజు మరీ విసుగెత్తి కర్ర పుచ్చు... అందరూ సొమ్మసిల్లి పోయేవరకు బాది, ... శంతో క్లబ్బు కెళ్లి పోయింది. ఆరోజు ... రాలేదు! కమల కొంచంసేపు. ఆకబుర్లు ... కబుల్లో చెప్పుకుని వొక స్నేహితురాల్ని ... స్యంగా అడిగింది: "నువ్వెప్పుడన్నా ఆ ... కొడుకుని చూశావా?"

"వుహుఁ... అయితే ఆ పిల్లాణ్ణి చూ... కెళ్లినవాళ్లు వాణ్ణి చూసి యెంతో ముచ్చట... తనివితీరా ము ద్దెట్టుకుంటూరని శశే చెప్పింది అంతే!" అంటూ స్నేహితురాలు చెప్పింది.

అలాగే తన స్నేహితురాళ్ల నందరినీ వొ... క్కరినే అడిగింది, యెవరన్నా శశికొడు... చూశారేమో అని... లేదు... అందరూ ... ప్రఖ్యాతచరిత్ర విన్నవారే గాని, చూసి... నెవరూ లేరు. కమల కొక్కసారి వొళ్లు ... పోయింది వాళ్ల వాలకం చూసి... యిక ... చూసి రావా లని నిశ్చయించుకున్నది.

* * *

కొద్దిగా చినుకులు పడుతున్నాయి... ఐ... కమల పట్టుదలతో వెళ్తున్నది. సాధారణం... కమల వర్షంలో బయటకు వెళ్లి యెరగదు... యీరోజు మటుకు ఆకుర్రవాడిని చూచి తీ... లనే పంతంతో, వర్షపు చినుకుల్ని నిర్లక్ష్య... ఆవేశంతో నడిచిపోతోంది. తను ... చూచితీరాలి... యెవరితోనూ దెబ్బ... అల్లరిచేయక, వయసుకి మించిన తెలివి కలిగి వున్నాడని ప్రచారం పొందిన ఆ ... స్వయంగా చూచితీరాలి... అదే ఆమె ... కాంక్ష... చూచిగానీ తను ఆ కుర్రవా... ప్రేమిస్తున్నదో లేక వాడిలక్షణాల కసూ... పడుతున్నదో, వాడంటే తన కిష్టమో, అ... ష్టమో నిర్ణయించుకోవాలి.

మేఘాలు దట్టంగా అలుము కుంటున్న... అలా అరగంట నడిచి శశిబంగళా చేరింది.

(17-వ పేజీ చూడుడు)

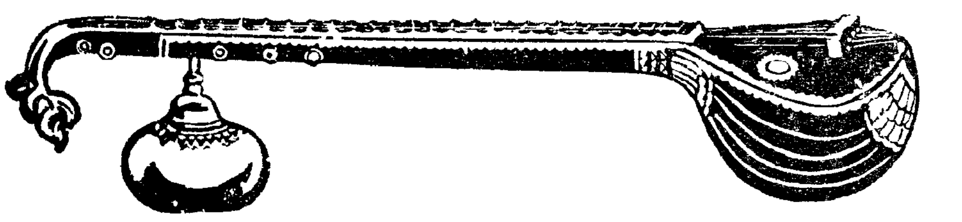

తాళ్ళపాకవారి పదములు

శ్రీ రాళ్లపల్లి అనంతకృష్ణశర్మ

30

అన్నమయ్యాగారి రచన: (సంపు ౨; ప. ౧౨)

బౌళిరాగం - త్రిపుటతాళం

[పల్లవి]

(౧) , , గప ధసా, సా । ససా నిసనిధ ధపా, । పా, గాప ధానిధ పా । పగ ధప ధా, ,
అ య్యా యే మ రి నా డ నే న ప్పు డే మై యుం టి నో

(౨) , , గప ధారిస సాగరి । రిసా సనిధా ధపా, । పధగ గాప ధారిస సనిధా । పగపధ నిపధా, ,
అ య్యా యె మ రి నా డ నే న ప్పు డే మై యుం టి నో

(3) , , గప ధసరి గారి రిగ । రిససా సరిని ధపనిధపా । పధగ గాప ధధగరి సనిధా । పగధపనిధ ధా, ,
అ య్యా యి , మ రి నా డ నే , , న ప్పు డే మై యుం టి నో

(౧) , , గప ధస నిధ ధప । పాగ గపగ గరిసా । , సధ సరిగారి । గా, , , , ,
అ య్యె డ నీ దా స నై తే ఆ ద రిం తు గా

(౨) , , గప ధరి సరి సనిధప । గపధసనిధ పగారి సా । , సాసధ సరిగరిగపపగ । గపధసరిగరిరిసని ధధపప
అ య్యె డ నీ దా స నై తే ఆ ద రిం తు గా
రిసరి గప ధాగరిరిససా, , ॥
అ య్యో

[చరణం]

, పధపా, ప । పా, పగధప ధా । , పగపప ధనిధప । పగపాధపపగ గరిసా
అ ల్లి నా డు బా లు డ వై ఆ వు ల గా చు వే ళ

, సరిగా గరి । గపగ పధప గరిసా । , పరి గపాగ । పధప ధనిధ పా, ,
గొ ల్ల ర దూ డ నై తే చే రి కా తు వు గా

(౧) , ససా నిధపా । పాగ పధప పాధపధా । , పగపా ధసా, । సరిగరి, సా నిసనిధధపపగ
వ ల్లె గా వి టుం డ వై తే ప ల్లె లో నుం డే నా డు

(౨) పధ సరిసరి సనిధా పా । పధపధధరి సనిధా పధ । ధ ,, ,, ,, నిసనిధధా
వ ల్లె గా వి టుం డ వై తే నా డు

, పధసరి గరి గా । రిగసా, నిసనిధపా । , పగాప ధసా, నిధపా । పగధపధా పగపపధధపప
గొ ల్లె త నై నా న న్ను కూ డు కొం దు వు గా
గరిసరి (అయ్యో)

ఇట్లే క్రింది చరణములు :

(౨) మేలిమి రామావతార - వేళ రాయిరప్పలైన
కాలు మోపి బ్రతికించి - కాతువుగా;
వాలిసుగ్రీవులవద్ద - వానరమై వుండివాను,
ఏలి నన్ను బనిగొని - యీడేర్తువు గా! ॥ (అయ్యో)

(3) వారిధిలో మత్స్యకూర్మా - వతారములైననాడు
నీరులో జంతువ నైన - నీవు గాతువు గా;
ఈ రీతి శ్రీవెంకటేశ - యేలితివి నన్ను నిట్టె
మోరతోపున నిన్నాళ్లు - మోసపోతి గా! ॥ (అయ్యో)

లఘుటీక : దాసిని=దాసుడను. 'స్త్రీప్రాయ మితరత్సర్వం' అన్నట్లు భక్తులందఱు భగవదపేక్షయా దాసీలే; వల్లెగా=అంగీకారముగా, బుద్ధిపూర్వకముగా: ఈడేర్తువు=కృతార్థుని జేసియుందువు; మోరతోపు=పరాఙ్ముఖత్వము.

ముద్రితపాఠములు : యేమరి సేనా డప్పుడే; ఘోరతోపున.

గాలిమేడ

(11వ పేజీ తరువాయి)

బంగళా చూస్తే, ఆ పూలచెట్లు, ఆ పరిశుభ్రతతో రమణీయంగానే వున్నది... ఆ క్షణం ఆకుర్రవాడిని లోలోన మెచ్చుకున్నది... తన కొడుకు నేవిధంగా శశి పెంచుతున్నదో అడగాలి.

వెంటనే తనకొడుకుని విచిత్రంగా ఆమె చెప్పిన మాటలు గుర్తుకొచ్చాయి...గుర్తుకొస్తూనే కమలహృదయం కంపించింది ... కంపంచే హృదయంతో నడుస్తున్న కమలకు ఆ గృహాంతర వాతావరణం, ఆ చీకటి, ఆ నిర్మానుష్యత, భయం పుట్టించాయి... చటుక్కున్న తనవనక అడుగుల సవ్వడి వినవచ్చింది... కంపంతో కమల తిరిగిచూసే సరికి వొక ముసలమ్మ నిలుచుని వుంది.

"యెవరికోసం తల్లీ వెదుకుతున్నావ్? "అడిగింది ఆమె.

"శశిగారు వున్నారా?" కమల ప్రశ్నించింది.

"లేదమ్మా! యెవరో బంధురాల్ని కలుసుకునేందు కని యిప్పుడే బయటి కెళ్లింది... యిప్పుడే వస్తుంది... యిలా వచ్చి కూచో తల్లీ...! నేనీ యింట్లో దాసీని!

కమల మాట్లాడకుండా ఆ ముసలావిడ చూపించిన గదిలో ఒక కుర్చీలో ఆసీనురాలైంది... వెళ్లిపో బోతున్న ముసలావిడని పిలిచింది కమల.

"యీ యింట్లోవున్న పిల్లవాడేడీ?"

"యే పిల్లవాడమ్మా?"

"యిం కెవరు?... మీ యాజమానురాలి బంగారు బిడ్డడు!"...

కొన్ని క్షణాలవరకు దాసి మౌనంగా నిల్చున్నది, విగ్రహంలా... తర్వాత చెప్ప సాగింది:

"ఇదొక విచిత్రగాథ తల్లీ!... యజమానురాలు చెప్పే కథను నమ్మ రన్నమాట!... ఆమెకు తనభర్త చనిపోయిన నెల తర్వాత వొక అనాకారిబిడ్డడు కలిగాడు ... వాడుపెరిగి పెద్దవాడై తన ముసలితనంలో తనకు ఆసరాగా వుంటా డని ఆశించింది... అయితే పాపం ఆ బిడ్డడు పుట్టిన కొద్ది రోజులకే నిమోనియా జ్వరంతో చనిపోయాడు. ఆదెబ్బ నామె తట్టుకోలేకపోవడం మూలంగా మతి చెడింది. డాక్టర్లు ఆమె కెలాంటి ప్రమాదం లే దంటారు. అయితే విచిత్ర మేమిటమ్మా అంటే తన కొడుకు పోయాడని ఆమెకు గుర్తే లేదు! రోజూ కొడుకుని మాస్తుంది; మాట్లాడుతుంది; యెలా ప్రవర్తించాలో చెబుతుంది, వాడినిగురించి తీయని కలలు కంటూ వుంటుంది... ఆ ఆశే లేకపోతే ఆమె జీవించేది కాదేమో— ఆ కొడుకును గురించి ఆమె రోజూ మాటలు చెబుతుంటే నాగుండె తరుక్కు పోతుంది తల్లీ!

ద్వారంలో యెప్పుడు వచ్చి నిల్చున్నదో మరి శశి... ఆమెను చూచి కమల నిర్ఘాంతపోయింది. శశి నవ్వుతూ అంది!" మీరు వచ్చారా? రరండి— మా అబ్బాయిని చూపెడతాను...ఆటలాడానికి వెళ్లాడు... యెంత తెలివైనవా డనుకున్నారు— ప్రతి పరీక్షలో ఫస్టు! నా కష్టాలు గ్రహించి డబ్బు లిమ్మని మారాం చేయడు ... నిజంగా వాడు దేవతే. అదుగో రానే వస్తున్నాడు మాటల్లోనే!...కిటికీలోంచి చూడండి...యేదో పెద్దమనిషిలా దీర్ఘంగా యోచిస్తూ,యెంత ఠీవిగా వస్తున్నాడో...!

ఖాళీరోడ్డు కేసి శశి చూపెడుతోంది... కమల మనసులో యేదో చటుక్కున మెరిసినట్టయింది. యెవరిమాటా వినిపించికొనకుండా అతి వేగంగా యింటిదోవ బట్టింది, ఆ విచిత్ర వ్యక్తిని గురించి ఆలోచనలు అదేవేగంతో పరుగెడుతూంటే...

ఇల్లు జేర్తూనే తన పిల్లలమీద కలిగిన అసహ్యం వొక్కసారిగా మాయమైంది. అందరినీ యెంతో ప్రేమదీర ముద్దాడింది, "నా బంగారు బిడ్డలూ," అని సంబోధిస్తు—

* * *

నెలరోజుల తర్వాత కమల తన ఆఖరిబిడ్డను శశి కిచ్చివేసిం దని క్లబ్బులో అందరూ అనుకుంటున్నారు... శశి పూర్వంలాగే ఆ కుర్రవాడిని క్లబ్బులోకి తీసుకొచ్చి పొగడ్తూనే వుంది... అందరూ వింటూనే వున్నారు... అయితే శశికి తన పూర్వం "అపురూపం బిడ్డడు" లే డని యిప్పు డున్నవాడు వేరే నని మాత్రం తెలీదు!

["హార్" ఆంగ్లరచన ననుసరించి.]